

ת"פ 51137/03/15 - מדינת ישראל, משטרת ישראל נגד אברהמים זיד

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 51137-03-15 מדינת ישראל נ' זיד
בפני כבוד השופט מנחם מזרחי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה משטרת ישראל באמצעות
תביעות רחובות באמצעות ב"כ עוה"ד
שרית כץ

נגד
אברהמים זיד

הנאשם באמצעות ב"כ עוה"ד בן בן
יהודה

הכרעת דין

א. כתב-האישום וחזית המריבה:

כתב-האישום מייחס לנאשם עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, גניבת רכב בצוותא חדא, לפי סעיפים 413ב + 29 (א) לחוק הנ"ל ונהיגה פוחדת של רכב, לפי סעיף 338 (א)(1) לחוק הנ"ל (עבירה אחרונה זו נמחקה מחוסר סמכות עניינית בהחלטת בית המשפט - פרוטוקול יום 26.10.15).

נטען, כי בתאריך 9.3.15 קשר הנאשם קשר יחד עם חליפה בן מוסטפא לגנוב רכב מסחרי מסוג מרצדס מרחובות ולהעבירו לתחומי האזור.

לשם קידום הקשר, בתאריך 9.3.15 נפגש הנאשם עם מוסטפא בקלקיליה, הנאשם מסר לו מפתח מותאם לרכב, פתק עליו רשומה כתובת בית ומספר הקודן של הרכב, אמר לו להביא את הרכב ובתמורה לכך ישלם לו 3,000 ₪.

מוסטפא נסע אל הבית ואיתר את הרכב.

בתאריך 10.3.15 התקשר מוסטפא לאחר בשם אחמד עיסא וביקש ממנו כי יסיע אותו לרחובות.

בו ביום, בשעה 22:30, אסף אחמד את מוסטפא ברכב מסוג פורד והשניים נסעו אל הבית.

מוסטפא נטרל את האזעקה של הרכב באמצעות המפתח שנמסר לו על-ידי הנאשם ונהג ברכב בעוד אחמד נוסע לפניו ברכב הפורד.

מוסטפא נהג בכביש 6, התחבר לכביש 5, כאשר אחמד מלווה אותו.

במהלך הנסיעה, הנאשם התקשר אל מוסטפא והורה לו שלא להגיע למחסום קלקיליה אלא להגיע לכיוון אריאל.

מוסטפא נהג את הרכב לכיוון אריאל, נכנס לכפר חארס, שם המתין לו הנאשם ברכב מסוג פיג'ו יחד עם ארבעה אחרים, שזהותם אינה ידועה.

מוסטפא מסר לידידיו של הנאשם את הרכב ואחמד אסף את מוסטפא ברכב הפורד.

בהמשך, נהג הנאשם את הרכב בכביש 60 לכיוון חווארה, הבחין ברכבים של חברת איתורן, ביצע פניית פרסה, בהמשך הבחין בשוטר, הנאשם ניסה להתחמק מפניו, בנהיגתו הפוחזת, כמפורט בעובדות, עד אשר נעצר.

הנאשם מסר תגובה, במסגרתה כפר בעובדות כתב-האישום, אך אישר את העובדה המתארת את קבלת הרכב ממוסטפא בנסיבות שבהן חשד כי הושג בפשע, אישר את הנהיגה בו, בהעדר ידיעה, כי מדובר ברכב גנוב (תגובות ימים 26.10.15 + 3.4.16).

עוד טען, כי העבירה של הנהיגה הפוחזת נעדרת סמכות עניינית, שכן נעברה כולה בתחומי האזור, ולפיכך נמחקה עבירה זו בהחלטת בית-המשפט (פרוטוקול יום 26.10.15).

ב. דיון - ראיות המאשימה:

עיון בחומר הראיות שהוגש ובעדויות שנשמעו במשפט מוביל למסקנה, כי ניתן לקבעו את הממצאים הבאים.

(1). המשאית נגנבה בתאריך 10.3.15 בשעות הלילה:

עניין זה מתקבל מהודעות בעל הרכב ומטעמו (ת/41)(ת/42)(ת/43)(ת/40).

(2). הנאשם קיבל את הרכב הגנוב לידי, נהג בו, עד אשר נעצר, ובמהלך הנהיגה הועף מתוך הרכב, מכשיר הטלפון הסלולארי שהיה בשימוש ושנתפס בידי השוטרים.

ת/27 דוח פעולה מאת פקד שמואל יוסף:

בעקבות דיווח על גניבת רכב מרצדס מסחרית לבנה, נערך לביצוע סגירות מתאימות, היה בקשר עם חברת איתורן, ביצע סגירה "לאחר כמה שניות הבנתי שהרכב מתקרב לצומת יצהר לכן התחלתי לנסוע לכיוון צפון ולפתע חמ"ל איתורן מדווחים לי כי הרכב החשוד ביצע פרסה וחוזר חזרה לדרום. מיד סגרתי את מרכז כפר חווארה...**ולפתע אני מבחין ברכב חשוד מסחרי בצבע לבן עם אור גבוה כשהוא "דוהר" לכיווני ומזגזג בין הנתיבים במהירות גבוהה מאוד.** לציון כי אפילו לא הספקתי לרדת מהניידת כיוון שחששתי מאוד שהוא יפגע בנו. לציון כי הכחול דלק והבהב מעל הניידת והפליקרים מלפנים - זיהוי משטרה וודאי. אני מבחין כי מאחוריו ישנם רכבים נוספים והסקתי כי זהו הרכב הגנוב...הרכב הגיע לחזית קדמית של הרכב שלי כאשר אני עומד במרכז הנתיב שלו והוא סטה לנתיב הנגדי וחשתי כי הוא עבר אותנו במילימטרים ספורים, כאשר הרכב מעט על הצד. מיד ביצעתי פרסה אחריו...פרקתי מהניידת בה אני נהגתי ורצתי למושב הנהג - פתחתי את הדלת והבחנתי בחשוד לבוש חולצת קפוצון שחורה ומכנס ג'ינס כחול שחום עור...שלפתי את הטייזר שברשותי וכיוונתי לעברו תוך שאני צועק לו לכבות את הרכב ולהניח ידיים לפנים...". הבחין במפתח ברכב במתנע.

"שאלתי מיד את החשוד מהיכן הוא מגיע והוא מסר שהוא מגיע מקלקיליה. שאלתי אותו מהיכן הביא את הרכב ? הוא השיב כי חבר שלו נתן לו את המפתח של הרכב בקלקיליה. הזהרתי אותו כי אינו חייב לענות לי וכל מה שיאמר ישמש כנגדו. הכנסתי אותו לניידת..."

קיבל לידי את מכשיר הטלפון הסלולארי המנופץ שנמצא.

החשוד זוהה כנאשם.

ת/20 דוח אירוע מאת מתנדב דאל דימה מתאריך 22.3.15:

בתאריך 11.3.15 סמוך לשעה 00:20 עמד בחסימה יחד עם פקד שמואל יוסף.

"פתאום הבחנו ברכב החשוד שנוסע במהירות מופרזת לכיוון של הניידת ומנסה לברוח מהפגיעה בניידת וכמעט שפשף/פגע בניידת והמשיך לברוח לכיוון צומת תפוח, כיוון כללי. מיד שמואל עשה פרסה והחל לנסוע אחריו הפעלתי את הסירנה ולאחר כ- 500 מטר לערך הרכב נעצר בצד ימין שלה כביש. שמואל יצא מהניידת והתחיל לרוץ לצד שמאל של הרכב לכיוון הנהג של הרכב הגנוב. אני יצאתי מצד ימין על מנת להתקרב לדלת מושב הנוסע של הנהג בכדי למנוע את בריחתו מצד ימין. ראיתי שהנהג מרים ידיים ולא היה אף אחד לידו. זיהיתי ששמואל מבצע מעצר שלו...".

ת/24 דוח פעולה מאת רס"מ כהן רונן: היה חלק מצוות איתור הרכב הגנוב, **זיהה ברכב הפורד את הנהג בשם עיסא אחמד והנוסע שלידו מוסטפא חליפה.** נערך חיפוש ועל כל אחד מהם נתפס מכשיר טלפון סלולארי.

ת/1 הינה הודעתו של עקביה שוורץ: השתתף בסריקה אחר רכב גנוב, בסמוך למיקומו של אותו רכב, שנעצר בידי אחרים, איתר מכשיר סלולארי מסוג סמסונג, בעל מסך שבור, שהיה מוטל על שביל עפר, מסר אותו לשוטר בשם "רונן".

ת/25 הינו דוח מאת רונן כהן: קיבל מידי החייל את מכשיר הטלפון הסלולארי המנופץ והעבירו לידי שמואל יוסף.

ת/3 הינה הודעתו של נהוראי חוסן: עובד חברת איתורן. בתאריך 11.3.15 השתתף באיתור של רכב מסחרי מסוג מרצדס מ"ר 6786864. בוצע עיכוב של שניים, שאחד מהם נהג ברכב פורד. ביחס לרכב האחר "אני לא ראיתי את המרצדס".

ת/4 הינה הודעתו של איתמר חושן: עובד חברת איתורן. השתתף באיתור רכב גנוב. עמד במחסום. רכב הגיע "עשה פרסה". לא ראה את רכב המרצדס.

(3). מפתח הרכב אשר הניע את הרכב הגנוב היה מפתח משוכפל:

ת/2 הינה הודעתו של יחיאל ראובן: זיהה את המפתח שהוצג בפניו כמפתח של רכב, הסביר כיצד ניתן לשכפל מפתח של רכב - לגשת למוסך מורשה של חברת מרצדס, להזדהות כבעל הרכב ואז ניתן לשכפל את המפתח.

ת/22 דוח מאת רס"מ ולדיסלב זרובימסקי: השלט אשר נתפס בעת המעצר הפעיל את אזעקת רכב המרצדס והמפתח שנתפס בעת המעצר הניע את הרכב.

ת/5 הינה הודעתו של שי גיטמן:

מנהל מחלקת מסחריות בחברת מרצדס.

מציגים בפניו מפתח/שלט מוסר, כי לאחר בדיקה נמצא שהמפתח תואם לרכב.

לא ניתן לשכפל שלט לרכב כזה ללא הסכמת הבעלים.

מדובר במפתח משוכפל.

המפתח המקורי שונה מן המפתח המשוכפל.

אינו יודע כיצד קידדו את המפתח ללא אישור הבעלים של הרכב.

לא ניתן לשכפל מפתח של רכבים אלה בארץ ללא אישור הבעלים.

(4). המשאית נגנבה מבית בעליה ברחובות והוסעה לתחומי האזור, עד למקום מעצרה:

ת/29 הינו דוח מאת חברת איתורן החתום בידי הקב"ט אבי מדעי, אשר לו מצורפות מפות + דוח ת/30:

המשאית אותרה כדלקמן:

בשעה 00:30 בצומת עלי זהב ממשיכה בנסיעה מזרחה.

בשעה 00:32 חולפת במחלף ברקן...

בשעה 00:37 נכנסת לבידיה.

בשעה 00:40 מבצעת פניית פרסה בכניסה לבידיה...

בשעה 00:44 נכנסת לכפר חארס.

...

בשעה 01:06 מבצעת פניית פרסה בחווארה על ציר 60 לכיוון דרום.

בשעה 01:07 התקבל דיווח מכוח אכיפה איתורן לפיו המשאית נתפסה..."

עמוד 5

(5). מנוי טלפון סלולארי שהיה בשימוש של הנאשם שמספרו 056-9080291 היה בקשר, בזמן הרלוונטי, עם מנוי טלפון סלולארי שמספרו 052-8555440 בשימוש של העד חליפא בן מוסטפא (עמוד 21 שורה 32).

ת/31 הינו תעודה בדבר רשומה מוסדית מאת פני אלבז מחברת סלקום, בדבר פלט שיחות יוצאות ונכנסות למספר מנוי 052-6555440 (צו שיפוט ת/32).

ת/33 הינו תעודה בדבר רשומה מוסדית מאת פני אלבז מחברת סלקום, בדבר פלט שיחות יוצאות ונכנסות למספר מנוי 052-8555440 (צו שיפוט ת/36).

ת/35 הינו תעודה בדבר רשומה מוסדית מאת פני אלבז מחברת סלקום, בדבר פלט שיחות יוצאות ונכנסות למספר מנוי 052-6555440 (צו שיפוט ת/36).

הפלט עצמו הינו ת/38:

אזכיר, כי הנאשם אישר(הצדדים הסכימו על נתונים אלה - עמוד 12 לפרוטוקול) שהוא ביצע שימוש במספר מנוי 056-9080291 ועיון בפלט השייך למספר 052-6555440 (בשימוש העד חליפא בן מוסטפא) מלמד, כי קיימות התקשרויות עם מספר מנוי זה כדלקמן:

בתאריך 10.3.15 נרשמו 4 שיחות נכנסות ואחת יצאה ממנוי 056-9080291 למנוי 6555440 בשעות 15:31, 22:32, 23:02, 23:46.

בתאריך 11.3.15 נרשמו 4 שיחות נכנסות ממנוי 056-9080291 למנוי 6555440 - 052 בשעות 00:02, 00:10, 00:25, 00:26, 00:36, 00:37.

נרשמו שיחות בין העד חליפא בן מוסטפא לעד אחמד עיסא (054-9263332).

(6). במשאית הגנובה נמצא פתק (ת/44) ובו נרשמו המילים: "רחובות, מבצע ליטאני, שדרות הקיבוצים, 2434*":

הפתק נמצא בתוך המשאית לאחר שהושבה לנהגה והוא מסר את הפתק לשוטרים (ת/43).

לא נערכה בדיקת כתב-יד לכל המעורבים הנוגעים בדבר, ובכלל זה לנאשם.

זהו מחדל חקירתי.

ראוי היה לבצע ניסיון להשוואת כתב-יד.

העד חליפה בן מוסטפא העיד כי קיבל את הפתח מאת הנאשם ואחיו.

(7). העד חליפה בן מוסטפא:

העיד (עמוד 16 שורה 16 והלאה), כי הנאשם פנה אליו וביקש ממנו "להעביר לו אוטו, איברהים (מצביע על הנאשם), הביא לי מפתחות ופתק רשום עליו כתובת ואיפה האוטו נמצא, קוד והכל. הגעתי לרחובות, הסתבכתי איך להגיע לרחוב הזה, התקשרתי אליו והוא נתן לי מישהו שהתקשר אלי מחסום, התקשר לי, הדריך אותי איך להגיע. **לפני האירוע ביום הגעתי, בדקתי, האוטו עומד במקום שלו, הכל בסדר, אותו אוטו, הקוד, המספר.** הנעתי את האוטו ונשארתי שם חצי שעה, כיביתי והלכתי, אף אחד לא שאל אותי מה אתה עושה פה ולא שום דבר ואז ידעתי שזה לא גנוב...". (עמוד 17 שורה 5 והלאה).

לטענתו, הנאשם שוחח עמו ואמר לו, שיביא את הרכב כי "אני צריך לתקן אותו, יש לי בעיה במנוע...אמר שבעל הרכב אין לו זמן..." (עמוד 17 שורות 30 - 31).

הנאשם הביא לו את המפתח, את הקוד ומסר לידי את הפתק (ת/44) (עמוד 18 שורה 2, 4, עמוד 20 שורה 20 והלאה, עמוד 25 שורה 21).

ביום גניבת הרכב, הגיע אל המקום ברחובות יחד עם אחמד עיסא, המשאית הייתה במקום, מלאה בסחורה, הוא התקשר לנאשם ואמר לו שהמשאית מלאה סחורה, הנאשם אמר לו להביא את המשאית (עמוד 19 שורה 1 והלאה).

העד גנב את הרכב, הוביל אותו, כאשר אחמד עיסא נוהג ברכב אחר ומלווה אותו (עמוד 19 שורה 6).

בהגיעם למחסום חווארה, פגש את הנאשם, הנאשם ירד מרכבו, נכנס אל המשאית הגנובה, הורה לו לסוע אחריו "נסענו דרך שכם, דרך כביש עפר, היה חסום הכביש" (עמוד 19 שורה 20).

המשטרה עצרה אותם ועם מעצרים "ידענו סוף, סוף שזה גנוב" (עמוד 19 שורה 24).

העיד כי מכיר את הנאשם מן העבר ומסר פרטים אודותיו (עמוד 20 שורה 1 והלאה, שורה 9).

תחילה, מסר במשטרה הודעות שאינן אמת, לאחר מכן נערך לו עימות מול אחמד עיסא ואז החליט לספר את האמת (עמוד 20 שורה 5 והלאה).

הוצג בפניו ת/38 שאינו מציין שיחות בין העד לנאשם מתאריך 9.3.16 ותשובתו הייתה, כי כנראה הנאשם שוחח עמו מטלפון אחר.

יש לבחון את עדותו של חליפא בן מוסטפא בזהירות מירבית:

זהו עד-שותף, שעניינו תלוי ועומד.

הוא העיד, כי חוקר הבטיח שיעזור לו, הגם שלא ציין הבטחה בעלת תוכן קונקרטי.

איני מקבל את הסברו, כי לא ידע שהוא גונב רכב, והדבר הסתבר לו רק עם מעצרו.

זהו הסבר בלתי סביר, בלתי הגיוני.

אין להבין מדוע ביום שקדם לנטיילת הרכב (9.3.16) הוא הגיע אל המשאית, הניע אותה ולא נטל אותה, בו במקום, או מדוע היה עליו לבצע מעין בדיקה מקדימה שכזו, בכדי להיווכח האם אכן הבקשה היא בקשה תמימה - להסיע רכב למוסך.

אין לקבל את הטענה, כי מעבירים משאית לתיקון, בדרך כה עקלקלה ומוזרה, על-ידי נהג, שליח, באישון לילה, אשר מוביל אותה אל הנאשם, הוא מותיר לו אותה מונעת, בלא אומר ודברים, מחליף אותו בנהיגה עד שנעצר בדרך לא דרך.

תחילה, בהודעות הראשונות (נ/3 + נ/4) לא מסר את גרסתו, ורק לאחר מכן, עת הבין כי חברו, אחמד עיסא מסר את גרסתו, סיפר את מלוא סיפורו.

האמור באישום השני לנ/1, אף הוא מחזק את המסקנה כי אין המדובר בעד תמים, כך גם גרסתו בעניין קודם (נ/2).

לא התקבל הסבר מחוזק בראיה שלפיו, בתאריך 9.3.15, הנאשם יצר עמו קשר טלפוני מטלפון אחר (עמוד 26 שורה 26 והלאה, עמוד 27 שורה 2 והלאה).

תמוה מאוד, מדוע אין בין העד לנאשם קשר טלפוני בתאריך 9.3.15, בתחילתו של הקשר הנטען ומסירת המפתחות

והפתק, ומדוע יבצע הנאשם קשר טלפוני בתאריך 9.3.15 מטלפון אחד וביום 10.3.15 (בעיצומו של הקשר) יחליט "להטעות" את הקושר השני, להחליף את מספר הטלפון שלו לטלפון אחר.

בעת עדותו, בהחלט התקבל הרושם, כי הוא מצמצם את חלקו, בעיקר את מודעותו, באופן ניכר ביותר.

על כן, איני מקבל את עדותה, אלא כאשר היא נתמכת בראיות חיצוניות מתחילתה ועד סופה.

(8). אמרותיו של אחמד עיסא (ת/46 - ת/48):

בתחילה, הכחיש את המיוחס לו ומסר גרסה הקושרת את עצמו לנהיגה ברכב המלווה, בזירה בלבד, בלא קשר לגניבת המשאית (ת/47 שורה 5 והלאה, שורה 163).

אחר, סיפר את גרסתו (ת/48 שורה 4 והלאה): אישר, כי מוסטפא ביקש שיסיע אותו לרחובות, אמר לו כי הוא צריך לקחת רכב למוסך, הציג בפניו את מפתחות הרכב (ת/48 - שורה 11).

לפי גרסתו, מוסטפא אמר לו: "ואני אמרתי לו מי הבן אדם והוא אמר לי **איזה אחד יהודי רצה לתקן את הרכב שלו בשכם** וביקש ממנו שיקח את הרכב ואז אני נסעתי עם מוסטפא מכפר קאסם לרחובות..." (ת/48 שורה 12 והלאה). "ומוסטפא עלה על המרצדס" (ת/48 שורה 16).

ד. פרשת ההגנה:

עדות הנאשם, (עמוד 31 שורה 8 והלאה) הייתה כבושה, לא בא זכרה באמרותיו במשטרה.

סיפר סיפור מופלא, על אדם בשם "עבד אל וואב", בלא כל פרטים מזהים (עמוד 31 שורה 8), אשר ביקש ממנו ליצור קשר עם נהג אשר יביא אליו את המשאית לתיקון והוא עצמו ינהג בה למוסך.

תוך כדי נהיגת העד מוסטפא במשאית, הוא יצר אתו קשר טלפוני, כשאני יודע מי הוא.

איני מקבל את ההסבר, כי לא רצה למסור את גרסתו במשטרה משום ש"דאגתי למשפחה שלי, פחדתי עליהם" (עמוד 31 שורה 22).

אמרותיו של הנאשם במשטרה אינן מתיישבות עם עדותו:

ת/6 הינה הודעת הנאשם מתאריך 11.3.15 שעה 08:45:

(שורה 5 והלאה): "אני הייתי בבית, בא אל"י מישהו קרא לי בשמי אמר לי תרד, ירדתי יש מישהו יהודי מביא רכב לתת אותה לחוואר איפה שנתפסתי, אמר לי יש בעיה ברכב, הרכב לא סוחב ואמר לי קח 200 שקל תעביר את הרכב...עליתי אתו קוראים לו עבד אל וואב, אני לא מכיר שם משפחה רק שלום, שלום, הוא ישראלי שגר אצלנו בכפר, עליתי אתו לרכב שלו מסוג מזדה 3 צבע שמפנייה לא יודע מספר רכב, עליתי אתו ונסענו לכיוון וואדי קאנא, **אמר לי לא ניסע דרך המחסום כי יש חיילים שלא יעשו בעיות, אמר לי תיסע אחריי**, נסעתי אחריו עד חווארה שם איבדתי אותו, עשיתי פרסה וחזרתי לקחתי ימינה לכביש ששם עמד ג'יפ של חיילים עם חיילים עברתי לידם הסתובבתי לידם וכנראה דיווחו להם לגבי הרכב התחילו לדרוך את הנשק, אמרתי לעצמי למה הם דורכים את הנשק ואז הבחנתי בג'יפ לבן בא מולי, זזתי ממנו והמשכתי בנסיעה ואז הגיע עוד ג'יפ קאיה גם זזתי ממנו הרכב כמעט התהפך, הטלפון שהיה על הדשבורד נפל מהאוטו ונשבר ואז הגיע מולי עוד ג'יפ של משטרה ואז הבנתי שהם באו אל"י, אז עמדתי בשול הדרך בכניסה לכפר שיכולתי לברוח ולא ברחתי כי ידעתי שהרכב כשר ולא גנוב".

אם הנאשם הסיע, לפי תומו, משאית, למוסך, באישון לילה, מדוע היה עליו לנהוג את המשאית כפי שנהג, בנהיגה פרועה, עד אשר הועף מכשיר הטלפון הסלולארי מתוך המשאית והתנפץ על הקרקע.

אישר כי הרכב בו נהג היה מרצדס לבנה "חצי משאית" (שורה 36).

היה אמור להעביר את הרכב לתיקון בחווארה (שורה 42).

אינו מכיר את האדם שהביא את הרכב "ראיתי אותו מרחוק, אני לא מכיר אותו, זה בחור יהודי, אני יודע כי עבדלוהב שבא לקחת אותי אמר לי שזה יהודי" (שורות 54-55).

אינו יודע לאיזה מוסך בדיוק היה אמור להוביל את הרכב (שורה 90).

לא זגג בנהיגתו ולא נהג במהירות (שורה 95).

זיהה את מכשיר הטלפון הסלולארי, אשר נפל מן הרכב, שמסכו מנופץ כמכשיר השייך לו שהיה בשימוש (שורה 126).

אישר כי מספר המנוי של הטלפון שלו הוא **056-9080291** (שורה 133).

אינו מכיר אדם בשם מוסטפא בן חליפה (שורה 181).

לא גנב את רכב המרצדס "נכון, נתפסתי ברכב הזה אבל הייתי צריך לקחת למוסך, אני לא גנבתי את הרכב הזה" (שורה 201).

נערך תרגיל חקירה שבמסגרתו שוחח הנאשם עם כמאל הבאש (ת/16 - זיהוי קולו של הנאשם).

הנאשם בעדותו אישר: "זה הקול שלי אבל לא מובן" (עמוד 39 שורה 19).

תרגיל חקירה זה, חילץ מפיו של הנאשם אמרות המפלילות ומסבכות אותו.

יחד עם זאת, הן אינן מפלילות אותו בקשירת הקשר מלכתחילה, כמתן הפתק ומתן המפתחות של המשאית.

ת/18 הינו מזכר האזנה לתרגיל מאת השוטר פייר גודום:

חלק מן הדברים לא נשמעים בבירור, אולם נמסר, כדלקמן:

הנאשם שואל את כמאל על מוחמד אחיו, כמאל משיב לו שהוא בחקירה.

"כמאל אומר לאיברהים לא יכולת לברוח? מוחמד אומר לו **נכבה** (כנראה מתכוון למנוע של הרכב) כמאל אומר לו היית קופץ, איברהים אומר לו איפה לקפוץ כביש פתוח".

אינו מקבל את הסבריו הקלושים, המתפתלים למילותיו (עמוד 39 שורה 31).

"כמאל אומר לאיברהים כולנו אמרנו אותו דבר (בחקירה) **איברהים אומר לו אני בישלתי להם תבשיל מסודר**".

אינו מקבל את הסברו כי התכוון לאוכל של ממש: "אני זוכר רק שדיברנו על אוכל..." (עמוד 40 שורה 1).

במילותיו אלו, מודה הנאשם, למעשה, כי מסר לחוקרים גרסה שקרית.

אני דוחה את ההסברים החלולים של הנאשם כהסברים לאמרותיו.

בהמשך:

"איברהים מוסר **כאשר טס עם הרכב** הפלאפון עף ואומר הבני זונות (משטרה) חזרו ברגל והביאו את הפלאפון".

"איברהים אומר לכמאל אתם הולכים הביתה, **אני לא**" (הכוונה משתחררים).

זוהי אמרה מפלילה ביותר המלמדת על תחושת אשם.

"כמאל אומר לאיברהים שאמר בחקירה שלא מכיר אף אחד. איברהים אומר לו גם אני ואומר ששאל אותי לגבי מחמוד שאמר שהוא בן דוד אבל לא בקש אתו שרבתי אתו".

"**איברהים שואל את כמאל אם הכושי הביא אותם** כמאל עונה לו שלא, מישהו אחר".

"איברהים אומר לכמאל שהוא עשה טעות בדבר אחד שמסר למשטרה את השם האמיתי שלו כך שלא היו עוצרים את האחרים אבל אמר שהפיג'ו (רכב של כמאל) והפורד (רכב של כפר קאסם) **היו בתצפית**".

ת/7 הינה הודעת הנאשם מתאריך 19.3.15 שעה 14:25:

(שורה 5 והלאה): "הייתי בבית, הגיע אלי מישהו בשם עבדל וואהב וקרא לי וירדתי ואמר לי מישהו יהודי מביא לי רכב לתיקון ליד חארס ואמר לי שצריך להעביר את הרכב לחווארה. לתיקון. ורצה לתת לי 200 שקל....באמת הרכב חנה שם וירד היהודי מהאוטו ועליתי אני על הרכב ונסעתי אחריו. ואמר **לי תיסע אחרי ונסע דרך הכפרים ואני אמרתי לו לא למה ניסע דרך הכביש והוא אמר לי לא יש מחסום של צה"ל יעשה לנו בעיות**, ונסענו באמת בכפרים ונסעתי אחריו ובחוווארה איבדתי קשר עין אתו ונסעתי בחווארה ולא השגתי אותו ועשיתי פרסה וחזרתי כשעשיתי פרסה וחזרתי שמתי לב לחיילים שדרכו את הנשק....".

אישר כי מכשיר הטלפון הסלולארי שלו היה על הדשבורד והוא נפל ממנו תוך כדי נסיעה (שורה 29).

אינו זוכר אם טרם מעצרו מישהו התקשר אליו לסלולארי או שהוא עצמו התקשר למישהו (שורה 53).

אינו מכיר את הבחורים הנוספים שנעצרו אתו (שורה 80).

לא שוחח עמם בטלפון הסלולארי (שורה 106).

לא הביא למוסטפא את המפתח של הרכב הגנוב (שורה 116).

מציגים בפניו את פלט מכשיר הטלפון הסלולארי שלו ולפי הטענה קיימות בינו ובין מוסטפא לפחות 5 התקשרויות בתאריך 10.3.15 ותגובתו: "אין דבר כזה" (שורה 137).

עומד כל כך שלא שוחח עם מוסטפא (שורה 145).

ת/8 הינו עימות שנערך בתאריך 19.3.15 שעה 15:25 בין הנאשם לבין חליפא בן מוסטפא:

במסגרת זו, זיהה מוסטפא את הנאשם, אמר לנאשם כי הוא מכיר אותו מזה שנה וכן: "הוא הביא לי מפתחות והקוד של האוטו ואמר לי לך תביא לי את זה מרחובות ולהביא את זה למוסך לקלקיליה", אמר לו להביא רכב מסוג מרצדס, את המרצדס שנתפס, הביא את הרכב, העביר את הרכב לידי הנאשם.

תגובת הנאשם הייתה: "זה לא נכון, אני לא מכיר אותו" (שורה 20).

בהמשך, מוסטפא מסר פרטים על הנאשם: "יש לו מוסך" (שורה 47), לחלקי חילוף (שורה 49), המוסך בקלקיליה (שורה 51), ותגובת הנאשם הייתה "זה לא נכון" (שורה 53) וכן: "לא, לא מכיר אותו" (שורה 57).

ת/10 הינה הודעתו של הנאשם מתאריך 19.3.15 שעה 17:18:

מושמעת לו הקלטה, אינו מזהה את הדוברים (שורה 11).

נטען, כי בהקלטה נשמע הנאשם משוחח עם כמאל ותגובתו: "זה לא הקול שלי".

בעדותו בבית-המשפט אמר שזהו קולו, רק לא שמע היטב את כל המילים הנאמרות.

ת/12 הינה הודעתו של הנאשם מתאריך 19.3.15 שעה 19:55:

מציגים בפניו פתק אדום שעליו רשום רחובות, מבצע ליטאני, מספר קודן של רכב והוא מכחיש שנתן את הפתק הזה למוסטפא.

אזכיר את גרסתו המידית של הנאשם בת/27, עת נתפס בתוך המשאית: "שאלתי מיד את החשוד מהיכן הוא מגיע והוא מסר שהוא מגיע מקלקיליה. שאלתי אותו מהיכן הביא את הרכב? הוא השיב כי חבר שלו נתן לו את המפתח של הרכב בקלקיליה. הזהרתי אותו כי אינו חייב לענות לי וכל מה שיאמר ישמש כנגדו. הכנסתי אותו

לניידת...".

עדותיו אינה מתיישבת עם גרסתו הראשונית, ואיני מקבל את עדותו, כי לא הבין את דברי השוטר.

על כן, אני דוחה את עדות הנאשם כבלתי מהימנה ובלתי אמינה, מן המסד עד הטפחות.

ה. סיכום:

המאשימה עמדה בנטל הבאת הראיות ונטל ההוכחה, כנדרש בפלילים, למתואר בכתב-האישום, אך עדיין נותר ספק בכל הקשור לראשית הקשר הפלילי, למסירת המפתחות, למסירת הקוד והפתק לידיו של מוסטפא וההוראה לו כי יגנוב את המשאית בעבור כסף.

העדר קשר טלפוני, בין השניים, בתאריך 9.3.15, בנסיבות תיק זה, נוכח עדותו המצמצמת של מוסטפא כליפא נוטעים ספק סביר בכל הקשור לתחילת ההליך הפלילי המתואר.

עדותו של מוסטפא כליפא בעייתית ונדרש היה כי יתווסף לה חיזוק לכל פרט ופרט, לכל שלב ושלב בתהליך העברייני של גניבת הרכב.

המאשימה הוכיחה, כנדרש בפלילים, כי מרגע שהמשאית נגנבה, באישון לילה, על-ידי מוסטפא כליפא, הנאשם יצר קשר טלפוני עם מוסטפא, ביודעו כי הוא נוהג משאית שזה עתה נגנבה, הוא אמור לחבור אליו, להחליפו בנהיגה, להמשיך את תהליך הגניבה, ולהסיע את המשאית לתחומי האזור לשם השלמת הליך גניבתה.

ואכן, כך היה.

במעשיו אלו, קשר הנאשם, באותו לילה, קשר פלילי (אחר- שונה מהמתואר בכתב-האישום), לביצוע פשע, והוא קיבל את המשאית ביודעו כי הושגה בגניבה.

אמנם, מרגע שהנאשם הסיע את המשאית הוא גיבש, בעצמו, את המשך תהליך הגניבה, והרי הוא כגונב אותה, בפני עצמו, אך הייתה זו נסיעה רגעית, עד שנעצר, ואין זה ראוי לשייך אליה את הגניבה עצמה.

ו. תוצאה:

על כן, אני מרשיע את הנאשם בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, קבלת רכב גנוב, לפי סעיף 413 לחוק הנ"ל.

ניתנה היום, כ"ד אדר ב' תשע"ו, 03 אפריל 2016, במעמד הצדדים